

Агресията сред учениците

АГРЕСИЯТА винаги е плод на определени мотиви. Те подбуждат към дейности за задоволяване на различни потребности. В наши дни за много голяма част от учениците се наблюдава рязко намаляване на потребности от знания, наука, изкуство от една страна и от друга рязко нарастване от други потребности, които в повечето случаи определяме като демонстриране на всепозволеност, включително и като агресия.

Става пределно ясно, че съществува висока взаимна зависимост между активното участие на ученика в учебния процес и неговата дисциплина. Има обаче и други причини, когато добри ученици, дори отличници проявяват агресивно поведение. При тях причините обикновено са свързани с индивидуални психофизиологически и характерологични особености на ученика.

Всеки ден в училище има случаи на агресия, независимо дали тя ще се изразява в размяната на груби думи или ще се стигне до сбиване. И това вече не ни прави толкова голямо впечатление. Недобрата семейна среда, липсата на дисциплина в училище, материалните различия между децата, както и компютърните игри и филмите с насилие са сред основните причини, смятат родители и ученици.

Като причина за насилието сред децата родителите посочват и компютърните игри, в които има агресия, както и медиите, които показват насилие. Според анкетиранията насилието в класната стая е високо. Всеки ден в училище има случаи на агресия, независимо дали тя ще се изразява в размяната на груби думи или ще се стигне до сбиване. В последните няколко години станахме свидетели и на по-драстични случаи на агресия сред учениците, при които се стигна дори до трагичен финал .

Между страха и агресията съществува пряка връзка. Най-често хората са агресивни, защото се страхуват от нещо. След като осъзнаем страховете си, идва ред на самооценката. Тя трябва да бъде реална, базирана на нашите възможности и желания. Променили всичко това или направили поне опит, можем вече да си определим целите, насочени в позитивна посока. Трябва да направим така, че когато ние печелим, да печелят и всички останали. Ако сме минали всички тези стъпки, то тогава няма да има страх, няма да има и агресия. Ще има реална самооценка, ще сме си поставили позитивни цели и ще имаме прекрасни взаимоотношения с хората.

Напоследък много се говори за агресията и насилието в училище. Примерите на агресивно поведение не са малко и те веднага се отразяват в публичното пространство. Изводите от това веднага се свързват с работата на училището, съответно с работата на учителите. Много рядко обаче в медиите се съдържа истината за причините, довели до това състояние. А истината е, че училището не може да бъде оазис сред едно общество, което губи себе си чрез изключителната материализация, комерсиализация и тотална промяна на ценностна система повече от 15 години. Училището е микромодел на обществото. А децата определено не се нуждаят само от това да им се предаде урок, пък дори и най-качественият и с най-осъвременения подход на преподаване. Детето, ученикът е личност, но не само в училище, а и в семейството. Дали го признаваме? Дали поставяме личността му в центъра на отношенията си? Отговорът е един и всеки го знае.